

KLASIFIKAČNÍ ŘÁD STŘEDNÍ ŠKOLY LETECKÉ - 26

Střední škola letecká s. r. o.

Na Záhonech 1177, 686 04 Kunovice

Nedílná příloha Školního řádu Střední školy letecké

Účinnost od: 1.9.2026

Čl. 1 Úvodní ustanovení

1. Tento klasifikační řád stanoví pravidla průběžného hodnocení a hodnocení výsledků vzdělávání žáků na vysvědčení, kritéria stupňů prospěchu, pravidla získávání podkladů pro hodnocení, postup při nedostatku podkladů, podrobnosti o opravných zkouškách a komisionálním přezkoušení a pravidla hodnocení v jednotlivých formách a způsobech vzdělávání.
2. Klasifikační řád je nedílnou přílohou Školního řádu Střední školy letecké a spolu s ním tvoří pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků školy.
3. Pravidla vycházejí zejména ze zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona, vyhlášky č. 13/2005 Sb., o středním vzdělávání a vzdělávání v konzervatoři, a vyhlášky č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, vždy v účinném znění. Dále se uplatní příslušný rámcový vzdělávací program, školní vzdělávací program, školní řád, doporučení školského poradenského zařízení a individuální vzdělávací plán žáka, byl-li povolen.
4. V případě rozporu tohoto řádu s právním předpisem se použije právní předpis. V případě rozporu s hlavním textem školního řádu se použije ustanovení, které je v souladu s právními předpisy a poskytuje konkrétní úpravu daného problému; zjištěný rozpor ředitel školy bez zbytečného odkladu předloží k odstranění.
5. Pojmy „opravné ověření znalostí“ nebo „možnost zlepšení výsledku“ podle tohoto řádu nejsou opravnou zkouškou podle školského zákona. Pojem „náhradní termín běžného hodnocení“ není náhradním termínem hodnocení stanoveným ředitelem školy podle školského zákona.

Čl. 2 Základní zásady hodnocení

1. Hodnocení je spravedlivé, objektivní, srozumitelné, doložitelné, pedagogicky odůvodněné a předvídatelné. Vychází z míry dosažení výsledků vzdělávání stanovených školním vzdělávacím programem.
2. Při hodnocení se uplatňuje přiměřená náročnost a pedagogický takt. Zohledňují se vzdělávací potřeby žáka, jeho zdravotní stav, doporučená podpůrná opatření a případná krátkodobá závažná indispozice, je-li vyučujícímu známa nebo řádně doložena.
3. Žák má právo znát předem cíle a kritéria hodnocení a být bez zbytečného odkladu seznámen s výsledkem a jeho odůvodněním. Hodnocení nesmí být překvapivé ani diskriminační.
4. Vyučující na začátku školního roku, při zahájení výuky předmětu nebo bez zbytečného odkladu po změně vyučujícího prokazatelně seznámí žáky zejména:
 - s očekávanými výsledky vzdělávání,
 - s používanými formami hodnocení,

- s významem a případnými vahami jednotlivých podkladů,
 - s předpokládaným rozsahem souhrnných ověření znalostí,
 - se způsobem doplnění chybějících podkladů a možnostmi zlepšení výsledku.
5. Výsledná známka na vysvědčení vyjadřuje úroveň výsledků vzdělávání dosaženou za celé pololetí. Není prostým aritmetickým ani automatickým výsledkem váženého průměru. Vážený průměr může být pouze pomocným podkladem.
 6. Hodnocení výsledků vzdělávání nelze používat jako trest za porušení školního řádu. Chování žáka se posuzuje odděleně podle školního řádu.
 7. U žáků může být použit rozdílný způsob hodnocení, je-li pedagogicky odůvodněné, přiměřené, vychází z povahy předmětu, školního vzdělávacího programu, podpůrných opatření nebo individuálního vzdělávacího plánu a nevede k diskriminaci.

Čl. 3 Stupně prospěchu a jejich kritéria

1. Výsledky vzdělávání v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech se při použití klasifikace hodnotí těmito stupni:

- **1 – výborný,**
- **2 – chvalitebný,**
- **3 – dobrý,**
- **4 – dostatečný,**
- **5 – nedostatečný.**

2. Obecná kritéria stupňů prospěchu jsou:

1 – výborný

Žák ovládá požadované vědomosti, dovednosti a kompetence úplně nebo téměř úplně, přesně a v souvislostech. Samostatně, tvořivě a správně je používá, dokáže je vysvětlit, propojit a uplatnit v nových nebo praktických situacích. Jeho výkon je kvalitní, případné drobné nedostatky nemají podstatný vliv na výsledek.

2 – chvalitebný

Žák ovládá požadované vědomosti, dovednosti a kompetence v podstatě úplně. Používá je převážně samostatně a správně. Dopouští se menších nepřesností nebo chyb, které zpravidla dokáže po upozornění odstranit.

3 – dobrý

Žák ovládá podstatnou část požadovaných vědomostí, dovedností a kompetencí, avšak s dílčími mezerami. Při jejich použití se dopouští chyb a potřebuje občasnou pomoc nebo vedení. Základní požadavky předmětu plní.

4 – dostatečný

Žák ovládá požadované vědomosti, dovednosti a kompetence pouze v základním rozsahu. Má závažnější mezery, dopouští se častějších chyb a při práci potřebuje podstatnější pomoc. Přesto

prokazuje minimální úroveň nezbytnou ke splnění základních požadavků předmětu.

5 – nedostatečný

Žák neprokázal požadované vědomosti, dovednosti a kompetence ani v základním rozsahu nebo je nedokáže použít ani s přiměřenou pomocí. Závažné nedostatky brání dosažení základních výsledků vzdělávání stanovených školním vzdělávacím programem.

3. Při bodovém hodnocení se použije, není-li předem stanovena a pedagogicky odůvodněna jiná stupnice, tato školní stupnice:

Podíl dosažených bodů	Stupeň prospěchu
90–100 %	1 – výborný
75–89 %	2 – chvalitebný
60–74 %	3 – dobrý
48–59 %	4 – dostatečný
0–47 %	5 – nedostatečný

4. Jinou bodovou stupnici lze použít pouze tehdy, odpovídá-li náročnosti úkolu a povaze předmětu a byli-li s ní žáci seznámeni před hodnocením.
5. U praktických, odborných, laboratorních, pohybových a obdobných výkonů se kritéria přiměřeně použijí s ohledem na správnost postupu, kvalitu výsledku, samostatnost, bezpečné pracovní návyky a další výsledky vzdělávání stanovené školním vzdělávacím programem. Zdravotní omezení a podpůrná opatření musí být respektována.

Čl. 4 Podklady a formy hodnocení

1. Podklady pro hodnocení tvoří zejména:

- ústní zkoušení a odborný rozhovor,
- písemné práce, testy, diktáty a slohové práce,
- praktické výkony, výrobky, výkresy, laboratorní práce a pracovní postupy,
- projekty, referáty, prezentace, čtenářské deníky a dlouhodobé práce,
- pohybové výkony a prokázané pohybové dovednosti,
- samostatná práce ve vyučování a další ověřitelné výstupy,
- soustavné pedagogické pozorování, pokud se vztahuje ke konkrétním výsledkům vzdělávání.

2. Formy a četnost hodnocení volí vyučující podle povahy předmětu a školního vzdělávacího programu tak, aby podklady byly různorodé, přiměřené a dostatečně vypovídající.
3. Vyučující zajistí za pololetí zpravidla nejméně tři průkazné podklady. Nižší počet sám o sobě neznamená, že žáka nelze hodnotit, pokud podklady spolehlivě pokrývají podstatné výsledky vzdělávání. Stejně tak samotný počet známek bez jejich dostatečné vypovídací hodnoty nezakládá možnost žáka hodnotit.
4. Každý podklad musí mít vztah ke konkrétnímu probíranému učivu nebo výsledku vzdělávání. Vyučující nesmí hodnotit okolnost, kterou žák nemohl ovlivnit, nebo požadavek, s nímž nebyl

předem seznámen.

5. Je-li předmět vyučován více vyučujícími, koordinují formy a kritéria hodnocení. Výslednou klasifikaci stanoví po vzájemné dohodě; nedojde-li k dohodě, rozhodne ředitel školy po projednání s dotčenými vyučujícími.
6. Žákovi musí být v průběhu pololetí poskytnuta reálná možnost prokázat dosažené výsledky vzdělávání více než jediným výkonem, dovoluje-li to povaha předmětu a organizace výuky.
7. V případě, že žák nesplní všechna kritéria stanovené učitelem daného předmětu – nemá kompletní podklady pro hodnocení, bude z daného předmětu hodnocen, až tyto podklady doplní v termínu stanovené učitelem daného předmětu.
8. Prokazuje-li soubor podkladů, že žák nezvládl základní výsledky vzdělávání, bude na vysvědčení hodnocen stupněm 5. Případná opravná zkouška se poté koná pouze v případech a termínech stanovených školským zákonem.

Čl. 5 Souhrnné práce po tematickém celku

1. Po ukončení významného tematického celku může vyučující zařadit souhrnnou písemnou, praktickou, ústní nebo kombinovanou práci s vyšší vahou. Forma musí odpovídat povaze předmětu a ověřovaným výsledkům vzdělávání.
2. Souhrnnou písemnou prací se pro účely tohoto řádu rozumí předem oznámené písemné ověření znalostí zpravidla v rozsahu nejméně 30 minut nebo ověření, kterému vyučující přiznal vyšší než běžnou váhu.
3. Termín souhrnné písemné práce vyučující oznámí žákům a zapíše do systému EduPage nejméně 7 kalendářních dnů předem. Současně sdělí rozsah učiva, základní formu práce, povolené pomůcky a hodnotící kritéria.
4. Vyučující souhrnné práce čísluje nebo jinak jednoznačně označuje a u každé práce eviduje předmět, tematický celek, třídu, datum řádného termínu a jméno žáka.
5. Souhrnné práce se plánují rovnoměrně. V jednom dni lze v jedné třídě konat nejvýše dvě souhrnné písemné práce. Kratší průběžná ověření znalostí v rozsahu běžného opakování se do tohoto počtu nezahrnují.
6. Nemůže-li se žák z vážného důvodu zúčastnit řádného termínu, stanoví vyučující po dohodě se žákem náhradní termín, zpravidla **do 30 kalendářních dnů po návratu žáka do výuky**. Po delší nepřítomnosti se termín určí s ohledem na možnost doplnit učivo. Náhradní ověření znalostí může mít rovnocennou písemnou, ústní, praktickou nebo kombinovanou formu.
7. Za samotnou nepřítomnost na souhrnné nebo jiné práci nelze udělit stupeň 5. Při neomluvené nepřítomnosti se postupuje podle školního řádu; chybějící podklad musí být doplněn.
8. Výsledek práce vyučující sdělí a zapíše do EduPage bez zbytečného odkladu, zpravidla do 10 pracovních dnů. Žák má právo seznámit se s opravenou prací, s bodovým nebo jiným hodnocením a s podstatnými chybami.
9. Splnění souhrnné práce je podmínkou pro hodnocení žáka za klasifikační období. V případě,

že žák souhrnnou práci nekoná, nebo nesplní, nebude na konci klasifikačního období hodnocen do doby, až tak učiní. V případě nesplnění podmínek hodnocení za 1. pololetí, nebo 2. pololetí, nebude žák na konci školního roku hodnocen.

10. Získá-li žák ze souhrnné práce stupeň 5 – nedostatečný, považuje se práce za nesplněnou, a žák má právo na jedno bezplatné opravné ověření týchž nebo rovnocenných výsledků vzdělávání.
11. Neprokáže-li žák potřebnou úroveň znalostí ani při opravném ověření a je-li to nutné k získání dostatečných podkladů, může vyučující před uzavřením klasifikace stanovit souhrnné doplňující ověření učiva za příslušné pololetí nebo jeho podstatnou část. Ověření má zpravidla ústní formu, podle povahy předmětu doplněnou částí písemnou nebo praktickou. Rozsah, kritéria a termín musí být žákovi sděleny předem. Ověření znalostí za pololetí je formou komisionální zkoušky.

Čl. 6 Možnost zlepšení výsledku a doplňující ověření

1. Žák má právo na jedno opravné ověření znalostí z daného předmětu z některé ze souhrnných prací za školní rok.
2. Termín opravného ověření stanoví vyučující po projednání se žákem zpravidla tak, aby se uskutečnilo do 30 kalendářních dnů od prokazatelného sdělení původního výsledku. Brání-li tomu nemoc, provozní důvody školy nebo jiná závažná okolnost, stanoví se jiný přiměřený termín.
3. Opravné ověření je vždy součástí poskytovaného vzdělávání. Za jeho vykonání ani za jiný náhradní nebo doplňující klasifikační úkon podle tohoto řádu se nevybírání zvláštní poplatek.
4. Opravné ověření může být písemné, ústní, praktické nebo kombinované. Musí ověřovat stejné nebo rovnocenné výsledky vzdělávání a musí být hodnoceno podle předem známých kritérií.
5. Původní výsledek nebude započítán do celkového hodnocení předmětu. Výsledek opravného ověření je podkladem, který prokazuje aktuálně dosaženou úroveň. Při hodnocení na vysvědčení vyučující přihlédne k vývoji výsledků a k tomu, zda žák nedostatky následně odstraní.
6. Doplňující ověření není komisionální zkouškou ani opravnou zkouškou podle školského zákona. Je jedním z podkladů pro celkové pololetní hodnocení a jeho výsledek sám automaticky neurčuje známku na vysvědčení.

Čl. 7 Domácí úkoly, aktivita, pomůcky a samostatnost práce

1. Domácí úkol může být zadán jako prostředek procvičení, přípravy nebo vytvoření hodnotitelného výstupu. Vyučující předem sdělí, zda a podle jakých kritérií bude výstup hodnocen.
2. Za pouhé neodevzdání nebo chybějící domácí úkol se neuděluje stupeň 5. Je-li úkol nezbytným podkladem k ověření výsledku vzdělávání, vyučující stanoví přiměřený náhradní způsob nebo termín jeho splnění. Opakované neplnění povinností lze řešit podle školního řádu odděleně od hodnocení výsledků vzdělávání.
3. Aktivita žáka může být podkladem pro hodnocení jen tehdy, prokazuje-li konkrétní vědomost, dovednost nebo kompetenci. Samotná četnost hlášení, pasivita, temperament, osobnostní

nastavení nebo kázeň nesmějí zhoršovat známku z předmětu.

4. Prezentace, referáty, projektové výstupy a práce v hodině se hodnotí podle předem známých kritérií, zejména podle věcné správnosti, porozumění tématu, samostatnosti, práce se zdroji a schopnosti výsledky vysvětlit.
5. Vedení sešitu, nošení pomůcek nebo úprava pracovních podkladů nejsou samy o sobě podmínkou pololetní klasifikace, ledaže představují hodnocený výstup nebo odbornou kompetenci vyžadovanou školním vzdělávacím programem. V takovém případě musí být hodnotící kritéria předem jasně stanovena.
6. Zjistí-li vyučující při ověřování opisování, použití nepovolené pomůcky, vydávání cizí práce za vlastní, nepovolené použití nástroje umělé inteligence nebo jiné jednání zpochybňující samostatnost výkonu, takový výkon neposkytuje spolehlivý podklad pro hodnocení. Vyučující stanoví nové samostatné ověření. Případné porušení školního řádu se řeší odděleně; stupeň 5 se neuděluje automaticky jako kázeňský trest.
7. Při použití umělé inteligence, elektronických nástrojů nebo cizích zdrojů žák dodržuje pokyny vyučujícího, uvede použitou pomoc v požadovaném rozsahu a musí být schopen svůj výstup vysvětlit a obhájit.

Čl. 8 Nepřítomnost a nedostatek podkladů pro hodnocení

1. Žáka lze v teoretickém předmětu za daný školní rok hodnotit pouze v případě, že jeho absence v předmětu nepřekročila 50% odučených hodin, pokud jeho výuka neprobíhá dle individuálního vzdělávacího plánu.
2. Nad rámec předchozího odstavce je v odborném výcviku, který je založen na získávání zručností a dovedností, limit pro hodnocení žáka 15% odučených hodin za školní rok. V případě, že žák limit 15% zameškaných hodin překročí, bude z odborného výcviku hodnocen až po ověření znalostí a dovedností. Zkouška pro ověření znalostí a dovedností z odborného výcviku je v délce 1 den / týdenní absenci nad rámec 15% zameškaných hodin.
3. Rozhodující pro hodnocení žáka je, zda má vyučující dostatek průkazných podkladů k posouzení podstatných výsledků vzdělávání za dané pololetí.
4. Vyučující průběžně sleduje, zda nepřítomnost nebo neplnění hodnocených činností neohrožují možnost žáka hodnotit. O vážném riziku bez zbytečného odkladu informuje žáka a u nezletilého žáka také zákonného zástupce, zpravidla prostřednictvím EduPage.
5. Chybějící podklady se doplňují přiměřenou písemnou, ústní, praktickou nebo kombinovanou formou. Rozsah doplnění odpovídá výsledkům vzdělávání, které žák dosud neprokázal.
6. V odborném výcviku, praktickém vyučování, laboratorních a odborných předmětech se přihlíží k nutnosti osobně prokázat praktické dovednosti, bezpečné pracovní postupy a odborné kompetence. Pokud je nelze doložit z dosavadní výuky, škola stanoví přiměřené praktické doplnění nebo ověření. Délka a forma se určují individuálně podle chybějících kompetencí, nikoli automaticky pouze podle počtu zameškaných hodin.
7. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy náhradní termín tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do konce června. Není-li možné žáka hodnotit ani tehdy,

za první pololetí se nehodnotí; jde-li o povinný předmět vyučovaný pouze v prvním pololetí, žák neprospěl. V případě, že je žák za 1. pololetí nehodnocen, bude na konci školního roku hodnocen až po prokázání znalostí učiva 1. pololetí.

8. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy náhradní termín tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby hodnocení žák navštěvuje nejbližší vyšší ročník. Není-li hodnocen ani v tomto termínu, neprospěl.
9. Termín, rozsah a formu hodnocení v náhradním termínu určí ředitel školy na návrh vyučujícího. Zohlední dosavadní podklady, důvody jejich nedostatku, povahu předmětu, zdravotní stav a podpůrná opatření žáka.
10. Neomluvená absence může být řešena výchovným nebo kázeňským opatřením podle školního řádu, sama však nesmí být převedena na stupeň prospěchu.

Čl. 9 Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, žáků nadaných a žáků s individuálním vzdělávacím plánem

1. Při hodnocení se poskytují podpůrná opatření a úpravy doporučené školským poradenským zařízením. Upravit lze zejména organizaci, čas, prostředí, formu zadání, způsob odpovědi, používání pomůcek a metody hodnocení.
2. Úprava podmínek hodnocení nesmí bez zákonného podkladu měnit požadované výsledky vzdělávání. Byly-li očekávané výstupy oprávněně upraveny, hodnotí se podle upravených výstupů.
3. Individuální vzdělávací plán stanoví zvláštní organizaci vzdělávání, případné úpravy metod a hodnocení a termíny ověřování. Je závazný pro žáka i školu.
4. Ředitel školy seznámí žáka a zákonného zástupce nezletilého žáka s průběhem vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu a s termíny zkoušek. Hodnocení probíhá podle tohoto řádu, není-li v individuálním vzdělávacím plánu v souladu s právními předpisy stanoveno jinak.
5. U mimořádně nadaného žáka lze používat obohacené, rozšiřující nebo rychleji postupující úkoly. Znamka však musí vyjadřovat dosažení předem stanovených výsledků a nesmí žáka znevýhodnit pouze proto, že plní náročnější úkoly.

Čl. 10 Hodnocení v různých formách a způsobech vzdělávání

1. Ve večerní, dálkové, distanční a kombinované formě vzdělávání se hodnotí stejné výsledky vzdělávání stanovené příslušným školním vzdělávacím programem. Formy ověřování se přizpůsobí organizaci vzdělávání a mohou zahrnovat konzultace, samostatné práce, projekty, průběžná elektronická ověření a prezenční zkoušky.
2. Při zákonem stanoveném vzdělávání distančním způsobem škola přizpůsobí způsob výuky a hodnocení podmínkám žáka. Hodnotí se především ověřitelné výstupy; technické obtíže, nedostupnost zařízení nebo připojení se nejprve řeší organizačním opatřením, nikoli automatickou známkou 5.
3. U synchronní distanční výuky se nepřítomnost omlouvá podle školního řádu. Asynchronní

úkoly musí mít přiměřený termín a dostupný způsob odevzdání. Vyžaduje-li to ověření samostatnosti nebo povaha výsledku, lze stanovit navazující ústní, praktické nebo prezenční ověření.

4. Uskutečňuje-li škola v denní formě kombinovanou výuku tvořenou prezenčními a distančními prvky, používají se jednotná kritéria pro obě části. Žák je předem informován o způsobu účasti, odevzdávání prací a ověřování samostatnosti. Škola respektuje zákonné podmínky kombinované výuky a poskytne oprávněnému žákovi na žádost potřebné zázemí ve škole.
5. Praktické vyučování se distančním prvkem hodnotí pouze v rozsahu, v němž lze příslušnou kompetenci věrohodně ověřit a právní předpisy a rámcový vzdělávací program takový postup připouštějí.

Čl. 11 Hodnocení na vysvědčení a celkové hodnocení

1. Každé pololetí se žákovi vydává vysvědčení; za první pololetí lze vydat výpis z vysvědčení.
2. Není-li možné žáka z některého předmětu hodnotit, uvede se „nehodnocen(a)“. Je-li žák z předmětu zcela uvolněn, uvede se „uvolněn(a)“.
3. Celkové hodnocení žáka na vysvědčení se vyjadřuje stupni:
 - prospěl(a) s vyznamenáním,
 - prospěl(a),
 - neprospěl(a),
 - nehodnocen(a).
4. Žák prospěl s vyznamenáním, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen hůře než stupněm 2, průměr z povinných předmětů není horší než 1,50 a jeho chování je hodnoceno jako velmi dobré.
5. Žák prospěl, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen stupněm 5.
6. Žák neprospěl, je-li v některém povinném předmětu hodnocen stupněm 5 nebo není-li hodnocen z některého předmětu na konci druhého pololetí ani v zákonném náhradním termínu. Další případy se řídí školským zákonem.
7. Hodnocení chování v denní formě vzdělávání a kritéria stupňů 1 – velmi dobré, 2 – uspokojivé a 3 – neuspokojivé upravuje školní řád. Hodnocení chování nesmí nahrazovat hodnocení výsledků vzdělávání v předmětech.
8. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem, s výjimkou předmětů, z nichž se nehodnotí.

Čl. 12 Přezkoumání hodnocení, opravné zkoušky a komisionální zkoušky

1. Má-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení. Je-li vyučujícím ředitel školy, podává se žádost krajskému úřadu.
2. Netýká-li se žádost hodnocení chování nebo předmětu výchovného zaměření, nařídí ředitel

školy nebo krajský úřad komisionální přezkoušení nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti, není-li dohodnut jiný termín.

3. Týká-li se žádost hodnocení chování nebo předmětu výchovného zaměření, posoudí příslušný orgán dodržení pravidel hodnocení a výsledek potvrdí nebo změní v zákonné lhůtě.
4. Žák, který na konci druhého pololetí neprospěl nejvýše ze dvou povinných předmětů, nebo na konci prvního pololetí neprospěl nejvýše ze dvou povinných předmětů vyučovaných pouze v prvním pololetí, koná opravné zkoušky. Opravné zkoušky jsou komisionální.
5. Opravná zkouška ve druhém pololetí se koná nejdříve v srpnu, nedohodne-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka s ředitelem školy dřívější termín; žádosti žáka posledního ročníku o dřívější termín ředitel vyhoví.
6. Žák může v jednom dni konat nejvýše jednu opravnou zkoušku nebo jedno komisionální přezkoušení.
7. Nevykoná-li žák opravnou zkoušku úspěšně nebo se k ní nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy stanovit náhradní termín nejpozději do konce září následujícího školního roku.
8. Komise je tříčlenná. Předsedou je ředitel školy nebo jím pověřený učitel, dalšími členy jsou zkoušející a přísedící s odbornou způsobilostí pro stejný nebo příbuzný předmět. Členy komise jmenuje ředitel školy; vyžaduje-li právní předpis jiný postup, postupuje se podle něj.
9. Výsledek komisionálního přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek se vyhlásí v den konání a prokazatelně se sdělí žákovi a zákonnému zástupci nezletilého žáka. Při změně pololetního hodnocení se vydá nové vysvědčení. Výsledek komisionálního přezkoušení nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení.
10. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy. Ředitel školy zveřejní na přístupném místě další organizační podrobnosti vyžadované právními předpisy.

Čl. 13 Evidence a poskytování informací

1. Vyučující průběžně eviduje hodnocení v systému EduPage a uvádí srozumitelný popis hodnocené činnosti. U známek s odlišnou vahou uvede také váhu nebo význam hodnocení.
2. Vyučující eviduje termíny souhrnných prací, náhradních a opravných ověření a skutečnosti podstatné pro uzavření klasifikace. Opravené souhrnné práce a další rozhodné podklady uchovává nejméně do konce příslušného školního roku; probíhá-li přezkoumání, kontrola nebo řízení, až do jeho pravomocného skončení.
3. Žák má právo na vysvětlení hodnocení a na přiměřené nahlédnutí do své opravené práce. Zákonnému zástupci nezletilého žáka se informace poskytují prostřednictvím EduPage, při konzultaci nebo jiným prokazatelným způsobem. Rodičům nebo osobám plnícím vyživovací povinnost vůči zletilému žákovi se informace poskytují v rozsahu právních předpisů.
4. Hrozí-li žákovi stupeň 5 nebo nehodnocení, informuje vyučující žáka a u nezletilého žáka zákonného zástupce bez zbytečného odkladu poté, kdy riziko zjistí, a uvede, které výsledky vzdělávání nebo podklady je třeba doplnit.

5. Klasifikaci uzavírá vyučující v termínu určeném ředitelem školy. Pedagogická rada projednává zásadní otázky hodnocení jako poradní orgán ředitele školy.
6. Osobní údaje a podklady o hodnocení se zpřístupňují pouze oprávněným osobám a zpracovávají se v nezbytném rozsahu.

Čl. 14 Předmětová kritéria hodnocení

1. Každý vyučující zpracuje pro vyučovaný předmět stručná předmětová kritéria odpovídající školnímu vzdělávacímu programu a tomuto řádu. Kritéria mohou být společná pro více tříd, ročníků nebo příbuzných předmětů, pokud jsou požadavky srovnatelné.
2. Předmětová kritéria obsahují nejméně:
 - hlavní výsledky vzdělávání hodnocené v daném pololetí,
 - používané formy hodnocení,
 - orientační počet a význam hlavních podkladů,
 - označení souhrnných prací a jejich váhy,
 - pravidla náhradního a opravného ověření,
 - zvláštnosti hodnocení praktických, laboratorních, projektových nebo pohybových výkonů,
 - používanou bodovou stupnici, liší-li se od čl. 3 odst. 3.
3. Předmětová kritéria před zahájením jejich používání kontroluje ředitel školy nebo jím pověřený vedoucí pedagogický pracovník. Žáci jsou s nimi prokazatelně seznámeni a kritéria jsou dostupná prostřednictvím školního informačního systému.
4. Jednotlivé dosavadní předmětové požadavky školy se použijí pouze v rozsahu, v němž jsou v souladu s tímto řádem, školním řádem, školním vzdělávacím programem a právními předpisy.

Čl. 15 Závěrečná ustanovení

1. Tento klasifikační řád byl projednán pedagogickou radou dne: [doplní škola].
2. Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání byla schválena školskou radou dne: [doplní škola].
3. Tento řád nabývá účinnosti dne: [doplní škola]. Dnem jeho účinnosti se zrušuje dosavadní Klasifikační řád Střední školy letecké, rev. 2025/2026.
4. Ředitel školy řád zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup a na přístupném místě ve škole, prokazatelně s ním seznámí zaměstnance a žáky a informuje o jeho vydání a obsahu zákonné zástupce nezletilých žáků.
5. Změny tohoto řádu se provádějí písemným dodatkem nebo vydáním nového úplného znění a podléhají projednání a schválení v rozsahu vyžadovaném právními předpisy.

V Kunovicích dne:

.....
Mgr. Hynek Horňáček
ředitel školy

.....
za školskou radu